

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لے کے ناں میں سو بیٹھے رب دا کراں کلام بیان
مہر محبت کرنے والا اُچا اُسدا ناں

تعییراں

گندھارا ہندکو اکیڈمی پشاور

تعبيران

شاعرہ

ثريا حسام حمود

جملہ حقوق بحق گندھارا ہندکو اکیڈمی محفوظ ان

تعییران	نام کتاب
شیری حسام حر	شاعرہ
حسام حر	کپوزنگ
حاتق حسین	سرور ق
ء2018ء	سال اشاعت
محمد ضیاء الدین، چیف ایگز کیئنٹیشنی، جی ایچ اے	اهتمام اشاعت
F.250/17	جی ایچ اے اشاعت حالہ
200 روپے	قیمت
جی ایچ اے لیزر پرنٹنگ پشاور گندھارا ہندکو اکیڈمی پشاور	پرنٹنگ
978-969-687-248-1 گندھارا ہندکو اکیڈمی، 2، چنار روڑ، آبدرا، یونیورسٹی ٹاؤن پشاور	طبع
	ISBN No.
	ملنے کا پتہ

گندھارا ہندکو اکیڈمی پشاور

2- چنار روڑ، آبدرا، یونیورسٹی ٹاؤن، پشاور

091-9216223, 9216224

www.gandharahindko.com

انتساب

انہاں دے نام

جہاں دا نام کوئی نی لیندا

تے

جہاں دی یاد

ہمیشہ منوں رُوا دیندی اے

فہرست

نمبر شمار	عنوان	صفحہ
1	ہند کو داتا نیشی ادب	6
2	دوسرے پڑاؤ	7
3	سچی گل	10
4	آپڑی گل	11
5	حمد	13
6	نعت	15
7	سلام	17
8	منقبت	19
9	جد تک ساڑھے دم اچ دم اے	21
10	خوشی خوشی اڈ دی پھر اں خوشیاں دے ویٹھے	23
11	باری دے وچ بیٹھی تکاں	24
12	وریاں گزرے بک مک ہوئے	25
13	کلد تک ساڑھی تہری اتے دشمڑ پاسی پھر	26
14	جد سی چکی سرتے سانے ارماناں دی پنڈ	28
15	روون اکھیاں دل بے تاب	29
16	جس دے وسے رکھاوے سب سی منوبچاکے	30
17	گونز	31-56
18	نظماء	57-78
19	دل دے دکھ ہزار	79
20	تصویریاں ہی تصویریاں	80

ہندکو اتنیشی ادب

گندھارا ہندکو بورڈ پشاور تے گندھارا ہندکو بورڈ نارتھ امریکہ چپڑ دے زیرا ہتمام 5 ویں عالمی ہندکو کانفرنس نیو یارک امریکہ اچ اکتوبر 2017ء اچ منعقد ہوئی ائی۔ اس کانفرنس اچ رقم الحروف دے علاوہ انہاں دی بیگم فصیح ضیاء تے ڈاکٹر عدنان گل دی بھیڑہ ڈاکٹر تزین گل نے شرکت کیتی۔ اس کانفرنس اچ فصیح ضیاء نے آپڑے مقالے اچ ہندکو دی ترقی اچ ہندکو اون تربیت دے کردار دے حوالے نال گل کیتی جدکہ ڈاکٹر تزین گل نے آپڑے مقالے اچ ہندکو اچ تانیشی ادب دے موضوع تے آپڑے خیالات دا اظہار کر دے ہو یہ شریا حسام حرمی شخصیت تے انہاں دے ہندکو ادب دے فروع دے سلسلے اچ کردار تے روشنی پائی تے انہاں دی تحریراں دے اقتباسات پیش کیتے جس ٹوں کانفرنس دے شرکاء نے بہت پسند کیا یا۔ ڈاکٹر تزین گل نے کہیا کہ شریا حسام حرم صرف نشر بلکہ ہندکو شاعری اچ جی آپ امنفرد مقام رکھدی ایساں۔

ایہہ حقیقت اے کہ شریا حسام حرم حومہ نے ہندکو ادب دے فروع اچ آپڑا بھر پور کردار ادا کیتے۔ تے انہاں دی کئی کتابوں چپ کے قارئین سی داد وصول کر چکیاں۔ انہاں دی شاعری دی کتاب ”تعییران“ دے نال ٹل چپ چکی ائی تے ایہہ گندھارا ہندکو اکیڈمی تے گندھارا ہندکو بورڈ ٹوں اعزاز حاصل ہوندا پیسے کہ انہاں دی رحلت دے بعد اس کتاب داد و سرا ایڈیشن شائع پئے کر دین۔

محمد ضیاء الدین
جزل سیکریٹری،
گندھارا ہندکو بورڈ، پشاور
جون 2018ء

دوسرا پڑاو

دنیا اک عالمی گرائیں بزرگے یامنیں برے اس گل اج کوئی شک نہیں کہ اسی بیک وقت کئی زباناں اچ ساہ پئے لینے آں، اک شہر پشور دی مثال لے لو و تا کدی ایہہفت زبان شہر کھلاندا آیتے اتحے دے و سینیکاں دا عمدہ ذوق تے اسلامی شعائر انوں فارسی عربی دی کتاباں نال بچپن ہی سی دوستی کروادیں دے ائے۔ ماں بولی ہند کوتا خیر کہٹی اج پی ائی تے سکولاں کا جال اج اردو انگریزی نال بھی واسطہ پیندا ایا۔ شہر دے آسے پاسے دی اک وڈی زبان پشتو دا اثر بھی ایہہ شہری و سینیک لیندے ائے تے انکو پارسی آنڑے جانڑے والیاں دی زبان پنجابی دے اثر رسوخ بھی نوں ”جی آیاں نوں“ کہہڑا روز مرہ اج شامل ایا۔ وقت ایہہ بھی ایا کہ ہند کو دے مختلف لبجے بھی سکھڑیں تے بولنے پیندے ائے کہ انماں نال بھی روز واسطہ پیندا ایا۔ انماں اج ہند کو دا کوہاٹی لبجہ، ہزارے وال لبجہ، ڈیرہ جاتی ہند کوتے سرائیکی سمیت کئی اور زباناں اگر بولی کہٹ و د جاندی ایاں تا سمجھی ضرور جاندی ایاں۔ لیکن اس دے باوجود ہر زبان دا اپڑا لبجہ، اپڑا ذائقہ تے اپڑی مٹھاس محفوظ ایتی۔ وقت سکول کا لج اج پڑھنے والے عموماً تے کاروباری طبق خصوصاً کچھ کچھ اپڑی ضرورت تے کچھ کچھ فیشن دے مارے اپڑی گفتگو نوں اردو تے انگریزی دا تڑکہ لانڑے لگا۔ وقت گذرداریا تے ایہہ شوختی آپڑا رنگ پہلے وکھاڑے تے وقت جانڑے لگی تے اج ساڑے آسے پاسے کوئی زبان آپڑے اصل رنگ روپ اج باقی نہ رئی۔ ہر زبان دے بولنے والیاں نوں اس دا پچھا اس وقت چلا جدو بوقتی چر ہو گئی ائی لیکن اگر تھوڑی بوت کوشش کیتی گئی تے کسی حد توری کامیابی بھی ملی تا اواناں قلمکاراں نوں ملی جیزے یادور دراز دے گراوں اج رہندے ائے یا انھوں شہر ول آئے ائے۔ اس دے علاوہ جنماں نوں کہٹ محنت نال زیادہ کامیابی ملی اوکھاری خواتین ایاں۔ کیونکہ انماں کوں زبان بڑی حد تکل محفوظ ای۔ اج اگر اسی ہند کو زبان دے ادب دا جانڑہ لمبیں تا ساڑے کوں خواتین لکھڑیں والیاں دی تعداد نہ ہو گئے دے برابرے۔ اس واسطے ہند کو زبان دا اصل روز مرہ تے

چٹارہ بہت کہٹ رہ گیا وے۔ وہ بھی کچھ خواتین دادم غنیمت اے کہ انہاں نے اپڑی ماں بولی داماںزور کھا ہوئے تے اس نوں محفوظ رکھنے دی والی چکی ہوئی نیں۔ انہاں اچ سب توں معتبرتے وڈا نام ثریا بانو دا وے۔ اک تا انہاں نوں اس مٹھی تے مٹھی زبان دی پہلی شاعر خاتون ہونزے داعزاً حاصل اے جناں دا شعری مجموعہ ”تصویریاں“ شائع ہویا ہے۔ ایہہ ہندکو زبان دی شعری تاریخ دا پہلا شعری مجموعہ وے۔ تے وہ ایہہ اعزاز بھی اللہ نے انہاں نوں ہی بخشنا اے کہ اوہندکو زبان اچ خواتین دے افسانیاں دے پہلے مجموعہ ” دل دے دکھ ہزار“ دی افسانہ نگار بھی وان۔ مگر ایہہ دواہم کتاب دینیزے سی بعد او گھر گھرستی دی ذمہ داریاں دی وجہ نال پوری توجہ کارا دب نوں نہ دے سکیاں۔ برے ”چھٹی نہیں ہے منہ سے یہ کافرگی ہوئی“ گویا کا ر ادب سے بندہ (یا بندی) لاطلق کنج رہ سکدے اے۔ تے ثریا بانو نوں تا دبی گل کتھ واسطے کھاراچ زندگی دا او ساتھی میسراء جس دا اوڑھنا پچھونا ہی ادب اے تے اس نوں ہندکو تے اردو دی دنیا حسام حردے نام نال جائز دی اے۔ تے جس نے اپڑی شریک سفرِ زندگی دے ادب نال والہانہ پیاری ایہہ فائدہ چکا اے کہ پشور دے ماضی دے وڈے ادبی زماء (جناں اچ فارغ بخاری تے خاطر غزنوی بھی شامل ان) دی طراں اپڑے کھاراچ ہفتہ وارا دبی نشست دا آغاز کیتا ہوئے۔ ماضی اچ معاشی تے معاشرتی مسائل دی صورت حال اچ سی بہت ہی مختلف ایسی، اس واسطے ایہہ کم نسبتاً آسان ایا مگر اج دے مصروف تے پرائیویسی پسند زمانے اچ ایہہ ہاتھی پالنا ازدواجی زندگی دے سارے بوہے باریاں نوں تہس نہیں کرنے دے مترا دف اے۔ مگر اس دوستاں تے ادبی دوستاں توں صدقے قربان ہونزے والے جوڑے نے اپڑے کھارتے دل دے دروازے ہر ہفتے پیر دی شام کھل رکھے ہوندین۔ تا کہ ”ملقات“ دے دوستاں نوں کھنٹی یادستک دینیزے دی زحمت بھی نہ اٹھانی پوے۔ اس اکٹھ دا بھی اک فائدہ ثریا بانو نوایہہ ہویا کہ اوکسی ناکسی طرح ادب تے کارا دب نال جڑی ہوئی اے۔ اس دوران اس نے پیٹی وی واسے ہندکو گیتاں دا سلسلہ جاری رکھا ہوئے۔ ہونزہ ہندکو دے ادب نال محبت کرنے والیاں واسے اک اچھی خبر ایہہ دے کہ ثریا بانو دا دوسرا شعری مجموعہ ”تعیریاں“ ترتیب پا کے تے اشاعت واسے تیاراے تے یقیناً تھی میری ایہہ چند سطر اس پئے انہاں دے شعری مجموعہ اچ پڑھ دے ہو سو۔ جس دیاں نظماء، غزلاء تے گوئیاں اچ سوانوں ہندکو دی اصل زبان دا محاورہ، خوشبو، چٹارہ تے مٹھاس اس گل دا احساس دلسا کہ اس سوئی زبان اچ دل دیاں گلائیاں دوسرا یاں تکل پہنچانزے دی تے

آنے والے زمانے والے اپنے دور دی فکری تصویر محفوظ کرنے دی کتنی گنجائش اے تے اس زبان دے اپنے بچیاں نے اس نوں یکسر نظر انداز کر کے اپنی ماں بولی نوں کتنا وڈا نقصان پہنچایا ہے۔ تے اگر ثیا بانو دا ایہہ مجموعہ کسی دل اچ ایہہ احساس جگا دیوے تا اپنی ماں بولی دی اس سی وڈی خدمت اور کیہہ ہوئی۔ میری شباباش تے بوت ساریاں دعاؤں۔

ناصر علی سید

نومبر 2014 دی اٹھویں سویں۔

چی گل

لکھریں لکھاڑیں داشوق ساؤے خون اچ شامل اے۔ میرے نانا آغا محمد آنگی حرفی گو شاعر ائے۔ دادا طلامحمد نوں بھی ہزاراں حرفیاں یاد ایماں۔ دونوں پراء جدو ویاہ شادی مرگ زیست تے اکٹھے ہوندے ائے تاسانوں انھاں ان پڑھ بندیاں دی یادداشت تے حیرت ہوندی ائی کہ ہب دوسرا دیاں گلاں داجواب حرفی اچ دیندے ائے۔ میرے والداللہ بخش بھی نیاز تخلص کر دے ائے۔ حافظ، جائی مولانا روم تے اقبال انھاں نوں حفظ ائے۔ میری ادب نل محبت انھاں دی تربیت دا، ہی نتیجہ دے۔ خوش قسمتی نل شادی بھی ایسی خاتون نل ہوئی جس دی ادب نل دلچسپی دی وجہ نل میں آپڑیاں تے آپڑے دوستان دیاں چالیس سی زیادہ کتاباں چھاپڑیں چھپواڑیں دے قابل ہو سکا۔ میری پہلی کتاب ”کنی جئی گل“ ساؤے منگیوے دے بعد شائع ہوئی تے اچ بائیس وریاں بعد ثریا دی تیسری کتاب ”تعبیراں“ دادو سرا ایڈیشن ساؤے ہمھاں اچ اے۔ اس سارے ادبی اشاعتی سفر اچ اگرثریا میری شرکیک نہ ہوندی تا ایہ سب کچھ نہ ہو سکدا۔

حسام حر

آپڑی گل

اچھڑی چتی حرام حرنوں پتہ نہیں کیہے ہو یا کہ اودہ ساؤے کچن نما کتابخانے اچ وڑ کے میریاں سا ریاں ڈائریاں کھگالنے لگا۔ اس دے بعد لیپ ٹاپ کھول کے تریے چاردن ٹائپنگ کردا ایاں رہیا۔ میں ادھر ادھر چھاتیاں پاندی رہی کہ آجیا کہیڑا کم اے کہ میرے سی بھی چھپاندا بیاوے۔ میں تاڑدے مارے پچھنی نہیں کہ وہ کدھرے کوئی نویں ذمہ داری میرے تے نہ پادیوے۔ پتہ نہیں میں اچ کل ہر ذمہ داری سی پھریں دی کوشش کیوں کرنی آں۔ کدھی کدھی تا حسام نوں کہہ دینی آں کہ ذرا اچ چاء توڑا لے۔ ہمیشہ دا حکم دینڑیں والا حسام میرا حکم بھی من لیندا اوے۔ پتہ ہی نہ لگاتے میری کتاب تیار کر کے منوں کیزیں لگا کہ چل آپڑا صفحہ لکھ دے۔ ایہہ میرے وسطے ہک زبردست سر پرانزا۔ کیونکہ لکھڑیں دا سلسلہ کدھی رکا ہی نہیں ایا۔ اس کتاب نوں ویکھ کے میں ہک دم ماضی اچ چلی گئی۔ خلیل بھاء (مرحوم) نکے ہوندیاں میرے وسطے اچھیاں اچھیاں کتاباں لیاندے ائے۔ حمید بھائی جان (مرحوم) صرف اخبار پڑھنے دی اجازت دیندے ائے۔ پرویز بھائی (مرحوم) کدھر و نہ کدھر و کوئی کتاب مل جاندی تا میرے وسطے لے آندے۔ پرویز بھائی نے آپڑے ویاہ ہی پہلے ہی میری پہلی کتاب تصویر اس لہور و چھپوا کے منو میرے ویاہ دا تخفہ دتا۔ جاوید بھائی (شہید) نو پڑھنے دا شوق نہیں ایا برے جیہڑی بھی شے کتاب ہاراں نوں ملدی تا میرے وسطے چک کے لے آندے۔ خدا میرے اناں چاراں پر اہوں نو جنناں داما لک کرے نالے میری مرحومہ ماں بی بی نوں بھی جیہڑی آکثر اخھاں نوں کہہ دی ائی کہ کتاب لیا لیا کتے تھی اس دادما غ خراب کر دیسو۔ اس نوں تا کھانزیں پیٹھیں دا ہوش ہی نہیں رہندا۔ لیکن میرا ماما نگاہ حسین مرحوم جنہیں منوں پہنیزداں پر اہواں ماں پیوسی ودھ کے پیار دتا سہیلیاں ہار راز و نیاز کیتے ہمیشہ میرا دل و دھاندا رہیا۔ جدو منے گورنمنٹ گرلنڈ مل سکول گڑھی شاہو لا ہور دی الوداعی تقریب اچ اپڑے سکول اتے نظم پڑھی ائی تاما مے نے ہک خوبصورت فریم اچ لگا کے نکے

جئے کہار دی دیوال تے سجادتی ائی۔ خانیوال تے لہور شہر دی گزری ہوئی خوبصورت زندگی اچ میرے وسطے
جیہڑا بھی تھفہ آندا وہ کتاب ہی ہوندی۔ جد بھی میرے ویاہ دی گل ہوندی تا میں دل ہی دل اچ ایکی دعا کر دی
کہ یا اللہ اتیجے بندے نل میری قسمت جوڑیں جیہڑا میرے پڑھنے تے پابندی نہ لگاوے۔ ایہہ دعا حسام حرداری
صورت قبول ہوئی۔ جس نے منوں نہ صرف حوصلہ دتا بلکہ میری زندگی میرے خیالات میریاں تحریریاں نوں ہور
بھی خوبصورت بڑا دتا۔ شکریہ حسام حرداری۔

حسام حرداری

نومبر ۲۰۱۷ء

حمد

زیں آہان ایہہ خدا نے بڑایا
ازے وچ محبت دا بوٹا لگایا

رجیم اے کریم اے غفار اے غفور اے
انھیرے دے وچ جس نے رستہ وکھایا

اسی نے انھیرے چو سورج نو چاڑھا
تے راتاں نوں چن تاریاں نل سجایا

اسی دے کرم نال گلزار کھڑدے
اسی نے زیں تے گلتاں کھڑایا

اتھے رنگ خوشبوواں دی جنت بڑا کے
ازی مہربانی کہ سانوں وسایا

اسی دی عطا نے مرے کم سنوارے
اسی دی مد نل ہر اک پھار چھایا

ازی مہربانی کہ بخشی ہدایت
اسی دے کرم نے تا رستے تے پایا

اسی اس نبی پاک دے امتی آں
جنے زندگی دا سلیقہ سکھایا

درود و سلام اس نبی تے ہمیشہ^۱
جنے آدمیت نوں کلمہ پڑھایا

اُنے زندگی دی بھارت نہ بجھی
جنے بندگی دا وسیلہ گمایا

تریا دی ہر سیت ایوی دعا وے
خدایا خدایا کرم کر خدایا

نعت

کل جہاں دا ایں سردار تو مولا
میرا آقا مری سرکار تو مولا

آسے پاسے نئیں انھیرے ہی انھیرے
چانٹنے دا ھکی مینار تو مولا

میری قسمت کدی آہوں کدی اتھرو
کچھ نئیں غم کہ مدگار تو مولا

میں گنہگار ترے در دی غلام آل
روز محشر مرا غنچوار تو مولا

ھک ترا ناں ہی سنوارے مری وگڑی
کم سنواریں مرے ہر وار تو مولا